

เหรียญหลัก ยอตนียบ

ตาล ดันหยง

หลวงพ่อกา วัดพะเนียงแตก จ.นครปฐม
เป็นชาวลาวโซ่ง บรรพบุรุษอพยพมาจากประเทศ
ลาว ในสมัยรัชกาลที่ ๓ ท่านเกิดประมาณ พ.ศ.
๒๓๗๕ เป็นชาวบ้านหนองเสือ ต.บ่อผักกูด
อ.โพธาราม จ.ราชบุรี บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อ
อายุ ๑๕ ปี ที่วัดโพธาราม จ.ราชบุรี ต่อมาเมื่ออายุ
ครบ ๒๐ ปี อุปสมบท ณ วัดวงษ์มิ่ง อ.โพธาราม
จ.ราชบุรี

ท่านเป็นพระวิปัสสนากรรมฐาน ออกธรรมา
ทุกปี เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๔๐๐ เศษ ได้มาเป็น
เจ้าอาวาส “วัดพะเนียงแตก” ซึ่งเดิมชื่อว่า “วัด
ประทุมคงคา” ต.มาบแค อ.เมือง จ.นครปฐม
(บางกระแสถือว่า หลวงพ่อกา เป็นผู้สร้างวัดนี้)

ลูกศิษย์ที่มีชื่อเสียงของท่านในเวลาต่อมา
ได้แก่ หลวงพ่อแช่ม วัดตาก้อง, หลวงพ่อวงษ์
วัดหนองผักกูด, หลวงพ่อหวาง วัดกำแพงแสน
และหลวงพ่อเต๋ วัดสามง่าม หลวงพ่อกาเป็นพระ
ภิกษุที่ชาวบ้านกล่าวขานกันว่า “ท่านดุมก” จน

เหรียญหล่อโบราณ หลวงพ่อกา
วัดพะเนียงแตก รุ่น ๒

เรียกว่า “หลวงพ่อเสือ” สมัยก่อนเมื่อมีงาน
วัด จะมีนักเลงท้องถิ่นกับนักเลงต่างถิ่นมาตีรัน
ฟันแทงกันในบริเวณวัดบ่อยๆ แต่ที่วัดพะเนียง
แตกไม่มีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้น เพราะต่างเกรงขามมี
และความดุของหลวงพ่อกา

ในงานวัดมักจะมีการเล่นดอกไม้ไฟ มีอยู่ปี
หนึ่งท่านได้เอามือไปปิดพล ทำให้พลพุ่งออกมา

เหรียญหล่อโบราณ หลวงพ่อกา วัดพะเนียงแตก รุ่นแรก

เหรียญหล่อ 'หลวงพ่อกา' วัดพะเนียงแตก

สุดยอดแห่งเหรียญคณาจารย์ชาตรี

เหรียญหล่อโบราณ หลวงพ่อกา วัดพะเนียงแตก รุ่น ๒

จากกระบอกไม่ได้ ถึงกับระเบิด แต่ท่านไม่เป็นอะไร ชาวบ้านจึงเรียกท่านว่า "หลวงพ่อกา" อันเป็นเหตุให้เรียกชื่อวัดนี้ว่า "วัดพะเนียงแตก" หลวงพ่อกา ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ที่ "พระครูอุตรการบดี" ในสมัยรัชกาลที่ ๕ และก่อน พ.ศ. ๒๔๕๑ เพราะในภาพถ่ายของท่านซึ่งมีปรากฏเพียงภาพเดียวเท่านั้น ระบุว่า ถ่ายเมื่อ ร.ศ. ๑๒๗ (พ.ศ. ๒๔๕๑)

ท่านมรณภาพในราว พ.ศ. ๒๔๕๘-๒๔๕๙ อายุประมาณ ๘๐ ปี (หลวงปู่บุญ วัดกลางบางแก้ว ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ที่ "พระครูอุตรการบดี" ต่อจากหลวงพ่อกา เมื่อปลาย พ.ศ. ๒๔๕๔)

วัตถุมงคลที่โด่งดังที่สุดของ หลวงพ่อกา คือ เหรียญหล่อโบราณ ซึ่งวงการนิยมเช่าหากันอย่าง

กว้างขวางมี ๒ รุ่น คือ เหรียญหล่อรุ่นแรก สร้างในราว พ.ศ. ๒๔๕๐-๒๔๕๘ ออกในงานฝังลูกนิมิตวัดบางหลวง อ. บางเลน จ. นครปฐม ลักษณะคล้ายรูปเล็บมือ ไม่มีหู ด้านหน้าเป็นพระพุทธรูป ประทับนั่งขัดสมาธิเพชร บนฐาน ๓ ชั้น มีผ้าทิพย์ รอบองค์พระเป็นขุมเรือนแก้ว นอกขุมเรือนแก้วด้านบนมีใบโพธิ์ และเส้นรอบส่วนขอบของเหรียญไม่ปรากฏรายละเอียดบนพระพักตร์ ด้านหลัง มีอักขระขอมมุน ๒ ตัว คือ "มะ" กับ "อุ" รอบขอบเหรียญมีเส้นนูนโดยรอบ บางองค์มีรอยสลักเก็กรจารสระ "อิ" เหนือหัว "มะ" ขนาดกว้างประมาณ ๑.๘ ซม. สูงประมาณ ๒.๗ ซม. ความหนาไม่แน่นอน แต่ไม่บางนัก เป็นเนื้อโลหะผสมทองแดง และทองเหลือง ส่วนใหญ่เป็นสีแดงเข้ม

เหรียญหล่อรุ่น ๒ ออกให้ทำบุญในงานปิด

ทองและฝังลูกนิมิตของวัดพะเนียงแตก โดยทำพิธีหล่อที่วัด ด้านหน้าเป็นรูปพระพุทธรูปประทับนั่งขัดสมาธิบนฐานเกลี้ยงๆ องค์พระค่อนข้างชะลูด (บางท่านว่าจำลองมาจากพระประธานของวัดพะเนียงแตก) พิมพ์ทรงเป็นรูปห้าเหลี่ยม มีเส้นนูนและเส้นขีดรอบเหรียญ ปรากฏรายละเอียดต่างๆ บนพระพักตร์อย่างชัดเจน

ด้านหลังมีเส้นนูนตามขอบเหรียญ เป็นรูปห้าเหลี่ยม และเส้นขีดในส่วนนอก เส้นนูนภายใน กรอบห้าเหลี่ยม มีอักขระขอมมุนตัว "อุ" และ "มิ" ขนาดสูงประมาณ ๓.๕ ซม. กว้างประมาณ ๑.๕ ซม. หนาประมาณ ๐.๕ ซม. มีทั้งมีหู

หล่อในตัว และไม่มีหู เนื้อโลหะออกทองเหลือง เหรียญรุ่น ๒ นี้ คาดว่าสร้างหลังจากเหรียญรุ่นแรกไม่นาน โดยมีการแก้ไขหล่อให้มีหูในตัว เพื่อความสะดวกแก่ผู้ใช้มากขึ้น และอักขระขอมด้านหลัง เดิมสระ "อิ" เป็นตัว "มิ" ไม่ต้องเขียนเพิ่มด้วยมีดัดเช่นเหรียญรุ่นแรก

มีผู้กล่าวว่า หลวงพ่อกา ได้นำเหรียญรุ่น ๒ นี้แจกลูกศิษย์ในงานศพพระน้องชายของท่าน (หลวงพ่อกา) ที่วัดหนองเสือ ซึ่งมรณภาพ พ.ศ. ๒๔๕๐ เศษ เหรียญหล่อรุ่น ๒ นี้คงออกในช่วงนั้น เหรียญหล่อหลวงพ่อกา ทั้ง ๒ รุ่น โด่งดังมากในเรื่องคณาจารย์ชาตรี ตั้งแต่สมัยเก่าก่อน จนถึงทุกวันนี้ เหรียญรุ่นแรก ที่มีสภาพสวยสมบูรณ์เช่าหาในชั่วโมงนี้ ๒-๓ แสนบาทขึ้นไป

หนังสือ "เหรียญหล่อลำคำ พระคณาจารย์เมืองสยาม ๑" จัดทำโดย ทีมงานนิตยสาร "พระตำพระจันทร์"

ในขณะที่ เหรียญรุ่น ๒ ราคาว่า ๕-๕ แสนบาท... สาเหตุที่ เหรียญรุ่น ๒ แพงกว่ารุ่นแรกก็เพราะว่า เหรียญรุ่น ๒ หล่อที่วัดและออกที่วัดพะเนียงแตกโดยตรง ส่วนเหรียญรุ่นแรกออกที่วัดบางหลวง อ. บางเลน และที่สำคัญ คือ เหรียญหล่อทั้ง ๒ รุ่นนี้ ของปลอม ทำได้เหมือนกับ ของแท้ มาก ผู้สนใจเช่าหาต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ (ข้อมูลและภาพจาก...หนังสือ "เหรียญหล่อลำคำ พระคณาจารย์เมืองสยาม ๑" จัดทำโดย ทีมงานนิตยสาร พระตำพระจันทร์ เป็นหนังสือรางวัลพระชนลเลิศแต่ละรายการในงานประกวดพระ จัดโดย คณะนักศึกษา วปอ.รุ่น ๒๕๔๗ ในวันอาทิตย์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖ ณ ศูนย์ประชุมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต)